

1893-12-28

þÿ œ - Ä Á ± 0 ± 1 Ñ 0 - È µ 1 Â µ À 1 Ä · Â 0 ±

þÿ • Á µ Å ½ · Ä 1 0 ì Á ì 3 Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8384>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμια
 Νομοδ.
 Εγκληματα
 Κύπρος + Αγγλία
 Αδωτομα
 Λεμεσός
 Πάφος ✓
 Νω. η. Πανίτης

Διαφορά

ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ
 ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Φίλε Συντάκτα,

Γάσσεσθε υπέρ του μερικού άρπλισμού, υπέρ του άρπλισμού των φαύλων και των κακοποιών, υπέρ άρπλισμού τσιούτου, ως λέγετε, οίος γίνεται και εις τὰ μάλλον προηγμένα κράτη και εις αυτήν δὴ τὴν συνηματικωτάτην Ἀγγλίαν. Οὐδεὶς κατ' ἀρχὴν εἶς τοῦτο ἀντιλέγει. (1) Ὅτι ἔχω νὰ παρατηρήσω εἶνε, ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ζητεῖτε, ὑφίσταται ἤδη Ὁ σχετικὸς νόμος τοῦ 81) εἶνε σαφὴς καὶ καθαρὸς, ἀρροῦ δὲ ἀκριβῶς τὴν περίπτωσιν, ἣν ζητεῖτε διὰ τῶν σημειώσεων καὶ κρίσεών σας ἐπὶ τῶν ὑπ' ἐμοῦ γραφέντων. Ὅταν ζητῶμεν μερικὸν άρπλισμὸν, ἀποβλέπομεν κυρίως εἰς τὴν ψήρσιν ἰσμοῦ ἐπιβάλλοντος τὸν μερικὸν άρπλισμὸν κατ' ὅσον τοιοῦτο μέτρον δὲν δύναται νὰ γείνη δι' ἐγκυκλίω ν. Ἀλλὰ τοιοῦτος νόμος ὑπάρχει ἤδη καὶ εἰ φαῦλοι καὶ οἱ κακοποιοὶ δύνανται νὰ μένωσιν άρπλοι.

Κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ σχετικοῦ νόμου δὲν δύναται νὰ κατέχη ἢ μεταχειρίζηται πυροβόλα ἔπλα, ὅστις ἀπέβληθη ἐνοχὸς ἀνθρωποκτονίας, ἀποπειράς ἀνθρωποκτονίας, κλοπῆς τῆ βοήθειά ὅπλων καὶ κλοπῆς μετὰ βίας. Κατὰ δὲ τὸ 3ον δίδεται εἰρηδῆποσι Ἐπαρχιακῆ διοικητῆ ν' ἀπαγορεύη εἰς πᾶν ἐν τσαύτῃ ἐπαρχίᾳ διαμένον πρόσωπον νὰ μεταχειρίζηται καὶ κατέχη πυροβόλα ἔπλα α.) Ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ἐκθῆσιν τοῦ Μουκτάρη καὶ τῶν Ἀξάδων τοῦ χωρίου ἢ ἐνορίας ἐν ἣ διαμένει τοιοῦτο πρόσωπον ὅτι δὲν τυγχάνει κατάλληλον ὅπως κατέχη καὶ μεταχειρίζηται πυροβόλα ἔπλα β.) Ἐὰν οἱ ἐρευνῆς γενομένης ὑπ' αὐτοῦ ἐν τοιοῦτῳ χωρίῳ ἢ ἐνορίᾳ ἐξακριβώσῃ ἐκ τῆς ἐγγράφου μαρτυρίας τριῶν τοῦλάχιστον κατοίκων τοῦ χωρίου ἢ ἐνορίας, ὅτι τοιοῦτο πρόσωπον δὲν τυγχάνει κατάλληλον ὅπως κατέχη ἢ μεταχειρίζηται πυροβόλα ἔπλα...

Μὲ ἄλλους λόγους «οἱ φαῦλοι καὶ οἱ κακοποιοὶ διὰ τοῦ παρόντος νόμου άρπλιζόνται», ὅπερ εἶδει δείξει. Τίς λοιπὸν ἡ ἀνάγκη νέων νόμων;

συμφωνεί με την ιδίαν μας ὁ ἀρχαιότερος ἀρ-
θρογράφος, ἀλλὰ καὶ λυπούμεθα διότι ἡμεῖς
κατ' ἀρχὴν τὴν συμφωνοῦμεν μετ' αὐτὴν του-
τέστι ἐπειδὴ τὸ ἔργοιόν ζητούμεν, (ὁ ἀφοπλι-
σμός τοῦτοισι τῶν φυλῶν στοιχείων) ὑφίστα-
ται ἤδη, πῶς καὶ ποῦ, ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν. Τὴν
ὑπαρξίν του νόμου τοῦ 89 ἐγνωρίζομεν ἀπὸ τοῦ
89, δηλαδὴ πολὺ πρὶν λάβω γνώσιν αὐτοῦ; ὁ
ἀρχαιότερος ἀρθρογράφος; ἀλλ' ἐρωτοῦμεν καὶ ἡ-
μῖς μετ' αὐτοῦ αὐτὴν; φυλοὶ καὶ κακοποιοὶ
ἐρωπίσθησαν ἀπὸ τοῦ 89 μίχρη τῆς σήμερον
δυνάμει τοῦ νόμου τοῦτου; ἡμεῖς τοῦλάχιστον
δὲν γνωρίζομεν οὐδένα, ὡς δὲν γνωρίζει καὶ ὁ
ἀρθρογράφος; ὡστε δὲν βλέπομεν ἀνά ὁρίστη-
ται ἤδη ἐπειδὴ, τὸ ἔργοιόν ζητούμεν καὶ εἰς ὃ
συμφωνεῖ μετ' ἡμᾶς; καὶ οὕτω; Σημαίνει λοιπὸν
τοῦτο δὲ ὁ νόμος τοῦ 89 (οὐ ἡ ισχύς; σημαί-
τιον ὅτι μετὰ τινος μῆνας λήγει) ἔμεινε γραμ-
μα νεκρὸν κείμενον, οἷς ἴσασιν οἱ ἀρμόδιοι, οὐ-
δέν ἐπιτελεστικὸν ἀποτέλεσμα. καίτοι ἔχει
προθεσμίαν καὶ σκοπὸν ἄριστον. Ἡμεῖς λοιπὸν θί-
λομεν τὰ θεσπισθῆ ἢ ἐρωπίσθη; τῶν κακο-
ποιῶν (καὶ εἰς τοῦτο δὲν πιστεύομεν τὰ ἐρω-
μέν τινος διαφαινοῦντα) διὰ τοιαύτου νόμου, οὐ-
τῆς αἰσθητῆς ἐφαρμογῆς τὰ μὴ δύνανται οὐ-
δὲ μὴ τὰ διεκπεραιῶσαι οἱ ἀρμόδιοι Βέναι τοῦ-
το κατορθωτόν; Ἡμεῖς νομίζομεν δὲ εἶναι.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΟΟΡΡ 2002

ΕΦΗΜ: ΑΛΗΘΕΙΑ ΗΜΕΡ. 16/28-12-1893

Δυστυχώς τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἀκόμη τῶν νόμων δὲν συντελοῦσι μὲν εἰς τὴν προεὐν καὶ τὴν εὐφροσύνην τῶν λαῶν. Μετὰ τῆς θεωρίας πρέπει νὰ συντρέχη ἡ πράξις, ἀπαιτοῦνται δὲ πιστοὶ φύλακες τῶν νόμων, ὅπως κατορθωθῇ ὁ δι' αὐτῶν ἐπιδιωκόμενος σκοπός, προκοπή δὲ οὕτω ἢ κοινωγία καὶ ὁ λαός. Ἰδοὺ διατί νομοὶ αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς ἀναγκαῖοι καὶ χρήσιμοι πίπτουσι καὶ ναυαγοῦσιν ἀναμένοντες σωτηρίαν ἐκ τῶν νόμων μόνων ὁμοιάζομεν τὸν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον ναυγόν, ὅστις καλῶς μὲν ἐπιστάται νὰ κολυμβᾷ, ἐλλ' ἄμα ὡς ἐκκινήσῃ, κύπτει ὑπὸ τὸ βάρος τῆς νόσου καὶ τῆς ἀδυναμίας. Ὁ νόμος τοῦ 89 ἦτο χρησιμὸς καὶ ἀναγκαῖος ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν φαύλων στοιχείων εἶνε ἀληθῶς ὠραία ἐννοία. Τίνας δ' ἠρωτῶμεν, φαύλους καὶ κακοποιούς ἀφώπλιται ἢ ἀτιμωθῆναι ἀπὸ τοῦ 89 μέχρι τῆς σήμερον τοῦλάχιστον εἰς τὰς δύο ἐπαρχίας τὴν Λεμεσόσιν καὶ τὴν Πάρον, ἔπειθ' δυστυχῶς ὅλοσιν πληθύνονται οἱ κακοποιοὶ, ὁ δὲ ἥτονος κόσμος ἀγνοεῖ πλέον τί πρέπει νὰ γένη; Ἐάν δὲ ἀναμένωμεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων τοῦ νόμου, ἃς ἀναγράφω ἀνωτέρω, δὲν εἶνε κινδύνος, φίλε Συνογράφε ἀνωτέρω, δὲν εἶνε κινδύνος, φίλε Συνογράφε, νὰ ἴδωμεν δυνάμει τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀφοπλιζομένους τοὺς χρηστούς καὶ ἐναρτέτους, ὀπλιζομένους δὲ ἐν νόμῳ τοὺς κακοποιούς; Τίνας τάχα ἔχουσι σήμερον τὴν μεγαλύτεραν ἰσχύιν καὶ ποιεῖ ἐξαίκοσαι τὴν μεγαλύτεραν ἐπιρροήν ἐν τοῖς χωρίοις, οἱ χρηστοὶ ἢ οἱ φαῦλοι; Οἱ δεύτεροι δὲν εἶνε σήμερον ὡς τὸ πολὺ οἱ μέγα σημαίνοντες, οἱ ἀρχηγοὶ, οἱ προύχοντες, ἐλείπει εἰς τὰ νεύματα τῶν ὀπίσθιν οἱ ἄλλοι θὰ ὑπεχωρῆσιν; Τί δὲ ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει θέλει συμβῆ; Οἱ φαῦλοι καὶ οἱ κακοποιοὶ θὰ μένωσιν ἀναρριβωθῶς ὀπλισμένοι, διότι οὐδεὶς ἦν τους καταγγεῖλη ὡς ἀναξίους νὰ φέρωσιν ὄπλα, ἐπειδὴ εἶνε τὸ εὐθὲς ὄλων, οἱ δὲ πράγματι ἀγαθοὶ καὶ ἐναρτετοὶ θὰ ἀφοπλιζονται διότι θὰ καταγγελλῶσιν αὐτοὺς ὡς ἀναξίους οἱ φαῦλοι καὶ οἱ κακοποιοὶ. Ἄλλα πρὸς στιγμὴν ἃς ὑποθέσωμεν ὅτι τοιοῦτόν τι δὲν θέλει συμβῆ δὲν θὰ συμβῆ ἔκτενον, ὅπερ ὑπέδειξα καὶ διὰ τοῦ παρελθόντος φύλλου, ὅτι ὄλη ἀνθρώποι ἐγκληματῆται, οἱ ὅποιοι καταρθεύουσι νὰ διαπραττοῦσι τόσα ἐγκλήματα καὶ νὰ μένωσιν ἀγνώστοι πολὺ εὐκολώτερον. θὰ κρύπταισι τὰ ἔργα δι' ὧν διαπραττοῦσι τὸ ἐγκλημα; οἱ δὲ χρηστοὶ νομίζοντες αὐτοὺς ἀόφλους δὲν θὰ παρσούρωσιν εἰς ποικίλας ἐνέδρας;

Βεβαίως ο μερικώς άροπλισμός είναι όφραία
ιδέα, αλλά ή επέλευσις είναι δυσχερής αν μη
και αδύνατος. αν μάλιστα λάβωμεν υπ' ό
ψιν πόρων ειδών φονικά εργαλεία δύναται
νά δημιουργήση ή φαύλη διάνοια, ως στα-
ματήσωμεν μέχρι της ιδέας. Νομοθετούντες
ως έγωμεν πάντοτε πρό οφθαλμών ούχι μό-
νον των νόμων τας ή γράς λέξεις και την
έννοιαν, αλλά και τὰ μέσα δι' ών δύναται
νά ευδοθήσιν αι χρησταί αυτών προθέσεις
όπου δε έλλείψει επαρκών μέσων γωλαίνει
των νόμων ή επέλευσις, οι νόμοι δεν καθι-
στανται δυστυχώς νεκρά μόνον γράμματα,
αλλά κατ' ανάγκην μερικώς εφαρμολόμενοι
επιφέρουσιν αποτελέσματα αντίθετα των έ-
πιδιωχομένων.

ΝΙΚ. ΚΑ. ΛΑΝΤΗΣ.